

9 SERİ NO'LU KURUMLAR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	KURUMLAR VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	KURUMLAR VERGİSİ GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	25.01.1961
Sıra no	9

2. Ocak. 1961 günlü ve 10696 sayılı Resmî Gazete'de neşredilen 192 sayılı kanunla, 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 12,13,16, 25, 27, 29-34 ve 44 üncü maddeleri değiştirilmiş ve adı geçen kanuna geçici iki madde eklenmiş bulunmaktadır

1. Dar mükellefiyette mevzua taallük eden hükümlerde yapılan değişiklik :

A _ 12 nci maddenin 1 numaralı bendinde yapılan değişiklik :

Bu bentte yapılan başlıca değişiklik parantez içerisindeki ihracat muaflığına müteallik olup, (Türkiye'den) kelimesi çıkarılmış ve (Türkiye'de satmak) tâbirinin tarifi yapılmıştır. Alıcı veya satıcı veya her ikisi Türkiye'de değil ise veya satış akdi Türkiye'de yapılmamış ise, satışın Türkiye'de yapılmadığı kabul olunacaktır. Ayrıca muafiyet şartının tekemmülü için, ilgili kurumun, ihracatı kurum merkezi hesabına yapması lâzımdır.

Bunun dışında, bendin ilk cümlesindeki (sabit) kelimesi çıkarılmış, Vergi Usul Kanunu'nun 156 ncı maddesinde olduğu gibi yalnız (iş yeri) deyimini kullanılmıştır.

B _ 5 numaralı bentte yapılan değişiklik:

Bu bende, (ve menkul malların) ibaresi ilâve edilmiş olup, böylece menkul malların Türkiye'de kiralanmasından elde edilen iratlar da dar mükellefiyet mevzuuna alınmıştır.

C _ 6 numaralı bentteki değişiklik :

Bent hükmü, Gelir Vergisi Kanunu'nun aynı mahiyetteki hükmüne mütenazır hale konulmuş, Türkiye'de elde edilen menkul sermaye iratlarının tamamı dar mükellefiyet mevzuuna alınmıştır. Buna göre, kanunî ve iş merkezlerinin her ikisi de Türkiye dışında olan kurumların 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 75 inci maddesinde sayılan ve tarifi yapılan her nevi menkul sermaye iratlarının vergilendirilmesi iktiza etmektedir.

Ç _ 7 numaralı bentte yapılan değişiklik :

Bu bentteki değişiklik, hükme vuzuh verilmesi istihdaf olunmuştur. Şöyleki, menkul kıymetlerin satışından elde edilen kazançlar, bu kıymetlerin, kurumların Türkiye'deki şubelerinin bilânçolarına dahil olması halinde, 1 numaralı bent hükmü mucibince ticarî kazanç olarak vergi mevzuuna esasen girmektedir. Bu itibarla, 1 numaralı bent hükmüne girmeyen kurumların menkul kıymet satışından elde ettikleri kazançların dışında kalan sair kazanç ve iratlarının vergiye tabi olduğu zikredilmek suretiyle hüküm vazıh hale geti-rilmiş bulunmaktadır.

2. Vergi matrahının tespitiyle ilgili hükümlerde yapılan değişiklikler:

A _ 13 üncü maddede yapılan değişiklikler :

13 üncü maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişikliğe göre, kurumların safi kazancının tesbitinde Gelir Vergisi Kanunu'nun 42 nci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi hariç olmak üzere, ticarî kazanç hakkındaki hükümleri uygulanacaktır. Bu itibarla, birden fazla takvim yılına sirayet eden inşaat ve onarma işleri ile iştigal eden kurumların kâr veya zararı, işin bittiği yıl kat'i olarak tespit edilecek ve tamamı o yılın geliri sayılarak, mezkûr yıl beyannamesinde gösterilecektir. Başka bir ifade ile, kâr veya zararın, eskiden olduğu gibi, işin devam ettiği yıllarda beyanı ve işin hitamında tespit edilecek kat'i miktarlarının işin sirayet ettiği yıllar dağıtılması bahis mevzuu değildir.

Diğer taraftan, bu gibi işleri yapan kurumlara ödenen istihkak bedellerinden Gelir Vergisi Kanunu'nun 94 üncü maddesi hükmüne müsteniden, bu maddenin birinci fıkrasında sözü edilen teşekküllerce, aynı kanunun 105 inci maddesi mucibince, % 3 nispetinde vergi tevkif edilecek ve 98 inci madde uyarınca da, tevkif edilen bu vergiler ertesi ayın 20 nci günü akşamına kadar ödeme veya tahakkukun yapıldığı yerin bağlı olduğu vergi dairesine muhtasar beyanname ile bildirilecektir.

Ancak, geçici 1 inci maddeye göre 1/1/1960 tarihinden önce mukaveleye bağlanmış ve işe başlanılmış olan bu gibi

